

Ons einddoel vandaag is Oix dat welgeteld één cafeetje telt. De camping ligt iets buiten het dorp. Maar voor dat we naar de camping trekken lessen we eerst onze dorst in de plaatselijke herberg. We drinken er enkele colaatjes of waren het cervezas?

Oix telt net geen duizend inwoners maar het grondgebied beslaat wel 94 vierkante kilometer. Er is één klein winkeltje in het dorp maar veel meer dan een pak suiker en een pot confituur kan je er niet kopen. We hopen dan maar dat alles aanwezig is op de camping, zo niet zullen we onze noodvoorraad moeten aanspreken.

We hebben geluk. Op de camping is er een winkeltje waar alles te verkrijgen is. Ze hebben er ook een restaurantje dat ze speciaal open doen voor ons beiden. We eten er een lekkere pizza. Vandaag de warmste dag tot nog toe. We douchen ons pas nadat onze tent in de schaduw staat en net voor we gaan slapen.

Woensdag 6 juni 2012

- Van : Montagut i Oix 284 m
- Naar : Sant Joan de les Abadeses 770 m
- Afstand : 34 km
- Stijgen : 1.400 m
- Dalen : 1.000 m
- Duur : 10 uur

Vandaag een lange dag. We staan op om 05.30 uur nog tijdens de ochtendschemer. Om 06.30 uur zijn we al op pad. We zijn wat bang dat het vandaag terug zo'n warme dag wordt als gisteren en door het vroege vertrekuren hopen we dat we nog een groot gedeelte van de tocht kunnen afleggen in redelijke koelte.

We zitten nog steeds in het natuurpark van het vulkanische gebied aan de Garrotxa en lopen nu door het Cavallera gebergte (Serra Cavallera). Het is dan ook steeds dalen en klimmen.

Het is gelukkig minder warm dan gisteren. Af en toe passeren we ruïnes van kerken of waren het ruïnes van kastelen? De magische valleien verrassen ons constant met een symfonie van harmonieus in elkaar overlopende contrasten.

We gaan door bossen van vooral steeneiken maar ook beuken die zich geworteld hebben in de lava. Eén metser doet toch een poging om een kerk in ruïne wat te herstellen.

We lopen door een bos waar meerdere paarden schijnbaar los lijken te lopen. Ze zien er niet al te wild uit want ze komen tot op enkele meters van ons.

We steken de rivier “De La Val Dell Bac” over via een hangbrug. Het is een lange hangbrug en ze wiebelt nogal. Voor de zekerheid lopen we één voor één over de hangbrug.

We komen in Sant Joan de Les Abadeses. Er zit een vrouw handwerkjes te maken voor haar deur in de schaduw. Ik vraag haar (met tekens) of ik een foto mag maken van haar en ze heeft er geen enkel probleem mee. Het is wel duidelijk, de mensen leven hier anders dan bij ons.

De Pont Vell is een middeleeuwse gotische brug die bij verschillende oorlogen meermaals werd vernield en terug werd heropgebouwd. Ze overbrugt de rivier "Ter" waarvan de bron zich bevindt op een hoogte van 2.400 meter. De Ter is 208 km lang en mondt uit in de Middellandse Zee.

Het klooster van Sant Joan de les Abadesses werd opgericht door Wilfried de Harige in 885 en het was het enige nonnenklooster in de regio. In 1428 werd het klooster volledig verwoest door een aardbeving maar terug heropgebouwd in zijn huidige vorm.

In de 19de eeuw werd er begonnen met het ontginnen van kolen en ijzer in deze regio. Om het transport te vergemakkelijken werd er een spoorlijn aangelegd van Sant Joan de les Abadesses tot Barcelona. Deze lijn werd in gebruik genomen op 17 oktober 1888. De oude bedding van deze spoorlijn is ondertussen een wandel- en fietspad geworden.

We nemen vandaag onze intrek in een klein hotelletje omdat er geen camping in de buurt is. Het hotel wordt uitgebaat door een oude maar vriendelijke dame. Ze kent enkel maar Spaans maar als we onze vuile was laten zien neemt ze hem aan. Enkele uren later krijgen we alles mooi opgevouwen terug en de zakdoeken zijn zelfs gestreken.

's Avonds gaan we op de plaatselijke Grote Markt nog een terrasje doen en kruipen dan lekker onder de wol. Morgenvroeg blijven we wat langer liggen want de hoteluitbaatster maakt het ontbijt maar ten vroegste klaar tegen 08.30 uur.

Donderdag 7 juni 2012

- Van : Sant Joan de les Abadesses 770 m
- Naar : Hostal El Cremat 820 m
- Afstand : 23 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 8 uur

Na ons ontbijt maken we ons klaar zodat we rond 10.00 uur kunnen vertrekken. Vandaag, normaal gezien, geen al te lange dag. Maar op een trektocht weet je maar nooit wat je zo nogal te wachten staat. We zien wel.

We zijn nog maar pas vertrokken als we in een vallei een tiental vale gieren boven ons zien rond cirkelen. De vale gier is in deze streken van oudsher aanwezig. De vale gier behoort tot de roofvogels maar is een aaseter die al vliegend zoekt naar karkassen van dieren als runderen. Deze worden opgespoord met het uitstekende gezichtsvermogen. Met name de zachtere delen worden gegeten, zoals de spieren en de ingewanden. Door zijn lange nek zonder veren kan de gier zijn kop relatief ver in een kadaver steken zonder dat de veren blijven haken. Vale gieren foerageren in groepen, waarbij de dieren elkaar goed in de gaten houden. Als één gier voedsel vindt, vliegt de rest mee naar beneden. Tijdens de maaltijd worden door de dominantste gier luid sissende geluiden gemaakt, de andere gieren reageren hierop met grommende geluiden. De gier kan zelf overigens geen lijken openscheuren, en moet bij een 'vers' lijk wachten op andere dieren, zoals sterkere roofvogels, die het karkas aanvreten.

Rond de middag komen we in Ripoll. Het gebied rond Ripoll is een doorgangsgebied tussen de Pyreneeën en Catalonië. De eerste sporen van mensen die in het gebied woonden dateren van de Bronstijd.

De rivier "Ripoll" ontspringt in het gebergte van Granera, op 640 meter hoogte in het Nationale Park van Sant Llorenç del Munt i l'Obac.

Wij zijn ezels.
Wat zijn jullie?

Wij zijn apen.

Willen wij niks mee
te maken hebben.

Gedurende de migratiestromen van de jaren 40 en 50 in de 20e eeuw werden er in een snel tempo wijken gebouwd op de oevers van de rivier Ripoll. Op 25 september 1962 vond er een korte, maar hevige regenbui plaats, waardoor de rivier zich ongeveer vier tot zes meter uitbreidde en alles meenam wat ze op haar weg vond. Nabijgelegen wijken werden helemaal weggevaagd. Dit drama veroorzaakte de dood van ongeveer duizend mensen.

We stappen verder langs rustgevende kabbelende beekjes met hun heldere water en genieten van de sjirpende vogeltjes, ver weg van het luide gebrom van auto's en motoren.

Ons eindpunt voor vandaag is het hostel El Cremat welke gelegen is tussen de dorpen Ripoll en Alpens. De naam (hostal) doet misschien vermoeden dat men er kan slapen maar dat is niet zo. Vooraf zijn we via het internet te weten gekomen dat het vroegere hostel nu nog enkel een restaurant is maar op foto's konden we zien dat er wel rond het gebouw plaats was om onze tentjes te zetten. Het is 16.00 uur als we toekomen aan El Cremat. Warm eten kunnen we er niet meer krijgen maar we kunnen er wel nog een broodje met ham (jamon) krijgen en enkele drankjes. Het restaurant gaat immers dicht om 17.00 uur. Om 21.00 uur doen ze terug open maar dan liggen wij al lang in onze tent. We mogen wel gebruik maken van het terras zodat we toch van het uitzicht kunnen genieten van in de schaduw. We zetten onze tentjes neer op een vlak grasveldje achter het hostel. In de nabijgelegen beek gaan we ons wassen.